

Oficerowie łącznikowi
podpisali
porozumienie
o wznowieniu rokowań
w Korei

TRYBUNA

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH
KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

Numer 277 (2366)
Wtorek, 23 października 1951 r.

4 strony
CENA 10 gr.

ROBOTNICZA

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Amerykańska rewizja traktatu pokojowego grozi wciągnięciem Włoch do nowych awantur wojennych

Nota MSZ do Stanów Zjednoczonych, Francji i Anglii

WARSZAWA, poniedziałek

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wysłało dnia 22 października 1951 r. do ambasad Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji odpowiedź na deklarację wyżej wspomnianych trzech mocarstw z dnia 26. 9. 1951 r., dotyczącą zmian i traktatów z Włochami.

W nocie Ministerstwa Spraw Zagranicznych czytamy m. in.:

W odpowiedzi na powyższą deklarację Rząd Polski pragnie stwierdzić, co następuje:

Traktat pokoju z Włochami ratyfikowany przez Polskę miał zgodnie z jego brzmieniem „stanowić podstawę przyjaznych stosunków” między Włochami a mocarstwami sprzymierzonymi. Traktat ten uwzględnił udział włoskiego ruchu oporu w wojnie z Niemcami, potrzebę umożliwienia Włochom odbudowy instytucji demokratycznych po ciężkich doświadczeniach faszyzmu. Traktat ten umożliwił Włochom powrót do rodziny pokojów milujących krajów.

Rząd Polski z ubolewaniem stwierdza, że trzy rządy, autorzy wymienionej deklaracji, a w szczególności rząd Stanów Zjednoczonych, przez włączenie Włoch do agresywnych układów i koalicji tak gorątkowo budowanych przez Stany Zjednoczone stanęły na przeszkodzie w nawiązaniu przyjaznych stosunków przez Włochy z innymi pokojliwymi narodami.

Trzy rządy powinny pamiętać, że jeśli traktat pokojowy ustanawiał ograniczenia sił zbrojnych i zbrojeń włoskich, to właśnie zmierzano do tego, aby nie dopuścić do użycia Włoch dla przygotowań do agresji, a ich terytorium jako bazy dla obcych wojsk. Trzy mocarstwa wspólnie z rządem włoskim dopuściły się zatem naruszenia istotnych postanowień traktatu pokojowego. Obecnie, włączając republikę włoską do północno-atlantycznego paktu, trzy rządy, a w szczególności rząd Stanów Zjednoczonych, występują z propozycją rewizji traktatu pokoju. Uzasadniają przy tym swój wniosek zmianą sytuacji oraz rzekomymi koniecznościami samoobrony Włoch.

Tak więc pod pozorem samoobrony Włochy mają rozbudować swój potencjał wojenny i siły zbrojne, stać się poważnym rezerwuarem sił ludzkich dla celów agresji. Planują nie mając wątpliwości nie wspólnego z potrzebami samoobrony Włoch, którym nie dziś nie grozi ze strony jakiegokolwiek państwa europejskiego. Natomiast narodowi włoscy grozi niewątpliwie całkowite uzależnienie od Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone uzależniają i podporządkowują nie tylko gospodarkę włoską interesom przemysłu i finansów Stanów Zjednoczonych, ale i losy narodu włoskiego zabierają politykę kół kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Grozi to wciągnięciem Włoch do nowych awantur wojennych. Jeśli zatem o rewizji układów międzynarodowych jest mowa, to w najżywniejszym interesie Włoch leży uwolnienie ich od ograniczeń i restrykcji, jakie stwarzają dla ich gospodarki układy ze Stanami Zjednoczonymi. W interesie zarówno narodu włoskiego, jak i pokojowej współpracy międzynarodowej leży nie zbrojenia, ale przywrócenie gospodarce Włoch pełnej jej niezależności.

Rząd Polski musi zwrócić uwagę na fakt, że te same organy międzynarodowe, Rada Ministrów Spraw Zagranicznych i konferencja pokojowa w Paryżu, w tym samym czasie przygotowały nie tylko traktat pokojowy z Włochami, ale również traktaty pokojowe z Rumunią, Węgrami, Bułgarią i Finlandią. Jeśli zatem powstaje zagadnienie zmiany traktatu z Włochami, to Rząd Polski nie widzi podstaw, aby równocześnie nie zostały dokonane zmiany w traktatach z wymienionymi 4 państwami.

Jeśli chodzi o przyjęcie Włoch do Organizacji Narodów Zjednoczonych, Rząd Polski pragnie przypomnieć, że od szeregu lat, dając wyraz swoim przyjaznym uczuciom wobec narodu włoskiego, występował w różnych organach ONZ za przyjęciem Włoch do Organizacji.

Jeżeli 22 września 1947 r. Rząd Polski przedłożył Radzie Bezpieczeństwa odpowiedni wniosek. Rząd Polski bronił już wówczas tezę, że równocześnie z przyjęciem Włoch do Organizacji Narodów Zjednoczonych: Rumuni, Węgry, Bułgaria i Finlandia. Wyraża zobowiązanie w tym kierunku zawierając uchwały poczdamskie, wiążące trzy rządy — autorów de

(Dalszy ciąg na str. 2)

Przedstawiamy dalszych górników zdobywców trzeciej nagrody w nowej formie współzawodnictwa

Przedstawiamy dziś pozostałych czołowych górników — zdobywców trzeciej nagrody we współzawodnictwie o tytuł najlepszego w zawodzie.

Imię i nazwisko, kopalnia	Wyk. normę	Otrzym. nagrod.	Imię i nazwisko, kopalnia	Wyk. normę	Otrzym. nagrod.
Najlepsi ładowacze na filarach					
Stanisław Przewoźnik, kop. Wanda-Lech	167	300	Jan Pękala, kop. Pokój	144	300
Stanisław Patucha, kop. Walenty-Wawel	165,8	300	Jan Zieliński, kop. Niska	143	300
Augustyn Pałk, kop. Boże Dary	165	300	Stefan Lizoń, kop. Janina	140	300
Antosik, kop. Lagiewniki	160	300	Eugeniusz Pająk, kop. Silesia	139	300
Teodor Wężyk, kop. Szombierki	160	300	Józef Smolcz, kop. Debielsko	139	300
Władysław Masłowski, kop. Siemianowice	154,6	300	Rob. Watoła, kop. Barbara-Wyzwolenie	138	300
Kazimierz Zaton, kop. Bytom	152	300	Herbert Kiar, kop. Wanda-Lech	136	300
Krzysztof Wisniewski, kop. Rozbark	152	300	Jan Galala, kop. Czerwona Gwardia	130	300
Eryk Orymek, kop. Rokietnica	150	300	Stanisław Musiałek, kop. Rymer	129	300
Urbańczyk, kop. Pstrowski	148	300	Piotr Klima, kop. Katowice	129	300
Dionizy Majcher, kop. Grodziec	147	300	Jan Przybylski, kop. Zabrze-Wschód	127	300
Antoni Pościel, kop. Marcel	145	300	Franciszek Kościelny, kop. Wujek	127	300
Najlepsi ładowacze na ścianach					
Stefan Wilński, kop. Wirek	162	300	Fryderyk Kłoz, kop. Bielewice	122	300
Stanisław Petrus, kop. Mieszko	157	300	Jan Mrocz, kop. Bolesław Chrobry	121	300
Hilgard, kop. Concordia	153	300	Najlepsze ładowacze na przekopach		
Alojzy Knapik, kop. Wnuków	148	300	Jakub Siołko, kop. Sobieski	196	300
Edward Nowak, kop. Zawadzki	145	300	Jan Plasta, kop. Dymitrow	188	300
Najlepsi ładowacze w szybach					
			Teodor Solipiwo, kop. Radzionków	180	300
			Najlepsze chodnikowe brygady zespoł.		
			Wilhelm Urbańczyk, kop. Plast-Ziemowit	141	300
			Najlepsze chodnikowe brygady zespoł.		
			Bron. Kamiński, kop. Mieszko, bryg.	200	300
			Sumaryn, kop. Concordia, bryg.	181	300
			Józef Wrocławski, kop. Rydułtowy, bryg.	151	300
			Najlepsze brygady filarowe		
			Jan Makosz, kop. Gliwice, bryg.	172	300
			Ginter Zachód, kop. Kłobas, bryg.	171	300
			Teodor Nierobisz, kop. Rokietnica, bryg.	141	300
			Najlepsze brygady ścianowe		
			Maks. Drabiniak, kop. Chwałowice, bryg.	180	300
			H. Szymczyk, kop. Dymitrow, bryg.	150	300
			Karol Szewalski, kop. Silesia, bryg.	139	300
			Najlepsza brygada na przekopie		
			Jan Pukocz, kop. Bol. Smiley, bryg.	158	300
			Najlepsi węglaarze		
			Walenty Szaber, kop. Katowice	153	600
			Wojciech Chudy, kop. Mieszko	148	600
			Henryk Góralczyk, kop. Radzionków	147	600
			Michał Słozok, kop. Szombierki	140	600
			Władysław Korab, kop. Mieszkowice	137	600
			Karol Misiorek, kop. Ignacy	132	600
			Jan Krystolik, kop. Boże Dary	130	600
			Roman Wilczek, kop. Mysłowice	130	600
			Stanisław Nowicki, kop. Pstrowski	130	600
			Ryszard Jasiński, kop. Zabrze-Wschód	130	600
			Paweł Osadnik, kop. Bytom	128	600
			Emil Norymberczyk, kop. Brzeszcze	126	600
			Ignacy Liber, kop. Wujek	121	600
			Alfons Broska, kop. Wierzynek	120	600
			Ginter Gansz, kop. Mikulczyce	120	600
			Ernest Smober, kop. Bielewice	117	600
			Władysław Omyliński, kop. Grodziec	113	600
			Henryk Smuda, kop. Sobieski	111	600
			Franciszek Janik, kop. Janów	110	600
			Czesław Wujasiński, kop. Grodziec	109	600



Z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, w dniu 18 października br. nastąpiło otwarcie Wystawy Książki i Prasy Radzieckiej w lokalnym Klubie Międzynarodowej Książki i Prasy w Warszawie. Na zdjęciu: liczni zwiedzający z zainteresowaniem oglądają stoiska z wydawnictwami radzieckimi. Foto: CAF

Najlepsi górnicy w przemyśle węglowym



JERZY BAK, kop. „Dymitrow” — został najlepszym rębaczem w szybach w trzecim kwartale br. Pracując w kamieniu, wykonuje on 187 proc. normy, co jest poważnym osiągnięciem w robocie tego typu.

ANDRZEJ MATULINIEC, ładowacz w przekopach kop. „Lagiewniki” — pracuje również w kamieniu. W ciągu ostatnich trzech miesięcy wykonywał 210 proc. normy, uzyskując tytuł najlepszego ładowacza w przekopach.

HENRYK MOLITOR, węglaarz kop. „Lagiewniki” — wysunął się na czołowe miejsce wśród węglaarzy przenoszących węgiel, uzyskując dzięki odpowiedniej metodzie pracy w ciągu trzech miesięcy przeciętnie 150 proc. normy.

Widzieć troski żywego człowieka

Trudna i odpowiedzialna jest rola organizacji partyjnej w zakładzie pracy w obliczu zadań Planu 6-letniego. Ciągła troska o poziom polityczny i postawę członków Partii, nieustanne oddziaływanie ideologiczne na bezpartyjnych, wytyczona walka o mobilizację całej załogi wokół zadań, stawianych przed zakładem przez Plan 6-letni — oto poważna, a zarazem bogata treść codziennego życia i codziennej pracy zakładowej organizacji partyjnej.

Nie można jednakże zrywać z tradycji o podniesieniu świadomości politycznej robotników oraz o jego wzorowy stosunek do pracy, nie dbając równocześnie o codzienne potrzeby załogi, nie pomagając jej członkom w rozwiązywaniu trudności życiowych, nie włączając się w ich życie i ich sprawy. Organizacja partyjna, która o tych sprawach zapomni, grozi oderwaniem się od mas robotniczych, osłabieniem wpływu ideologicznego na bezpartyjnych, a w konsekwencji utratą kierownictwa politycznego w zakładzie.

Na IV Plenum Komitetu Centralnego naszej Partii тов. BIERUT przestrzegł:

„Brak stałej codziennej troski o wychowanie pracowników, bezduchne traktowanie ich pracy i ich potrzeb ze strony kierownictwa — to największa przeszkoda, hamująca wzrost kadry, to główna przyczyna niedomagań na tym odcinku... Istotne źródło zahamowań w realizacji naszych celów”.

Słowa te wskazują organizacjom partyjnym, że troska o sprawy bytowe robotników musi stać się ich stałą, a nie okazjonalną, troską. W ten sposób organizacja partyjna musi stać się dla robotników takim, jak dla nich samych, miejscem, gdzie mogą znaleźć pomoc i radę. Organizacja partyjna musi stać się dla robotników takim, jak dla nich samych, miejscem, gdzie mogą znaleźć pomoc i radę. Organizacja partyjna musi stać się dla robotników takim, jak dla nich samych, miejscem, gdzie mogą znaleźć pomoc i radę.

Coraz więcej gmin i gromad wywiązuje się całkowicie ze swych zobowiązań wobec Ojczyzny

Z całej Polski napływają meldunki o pomyślnej realizacji zobowiązań chłopieckich. O wykonaniu planów skupu ziemniaków meldują już nie tylko poszczególne gminy i gromady, ale także powiaty. W woj. warszawskim plan sprzedaży ziemniaków wykonywali już i przekroczyli powiaty: Mława, Sierpe i Płock. A w najbliższym czasie dołączą się do nich pow.: Grójec, Płońsk, Przasnysz i Sochaczew.

Coraz więcej gmin i gromad organizuje zbiorową sprzedaż ziemniaków i wywóz do spółdzielni. W woj. warszawskim plan sprzedaży ziemniaków wykonywali już i przekroczyli powiaty: Mława, Sierpe i Płock. A w najbliższym czasie dołączą się do nich pow.: Grójec, Płońsk, Przasnysz i Sochaczew.

Wojew. KATOWICKIE NIE POZOSTAJE W TYLE

W realizacji zobowiązań państwowych nie pozostaje w tyle województwo katowickie. Wśród mało i średnich chłopów naszego województwa z dnia na dzień wzrasta świadomość ich obywatelskiego obowiązku. Świadczą o tym fakty, że wiele gromad w ciągu ostatnich trzech dni znacznie podniosło procent wykonania planu skupu ziemniaków i zboża. Pow. gliwicki w dniu 19 bm. wykonał plan skupu ziemniaków w 58 proc., a już wieczorem 73 proc. Pow. wieszczyński w dniu 19 bm. wykonał plan skupu ziemniaków w 58 proc., a już wieczorem 73 proc. Pow. wieszczyński w dniu 19 bm. wykonał plan skupu ziemniaków w 58 proc., a już wieczorem 73 proc. Pow. wieszczyński w dniu 19 bm. wykonał plan skupu ziemniaków w 58 proc., a już wieczorem 73 proc.

Meldunki o przedterminowej sprzedaży ziemniaków oraz spłacie zobowiązań finansowych napływają także z rozległych terenów miast wojew. katowickiego. Pracujący chłopcy z Zabrze — Makoszyński plan skupu ziemniaków wykonali w 200 proc. a zboża w 113 proc. —

Konferencja CDU popiera pokojową politykę rządu i Izby Ludowej NRD

BERLIN, poniedziałek Dnia 21 bm. zakończone zostały w Meissen (Saksonia) trzydniowe obrady Kongresu Unii Chłopskiej — Demokratycznej (CDU) w Niemiec — Republice Demokratycznej. W obradach wzięło udział ponad 400 delegatów z NRD oraz delegacji z Niemiec zachodnich i z zagranicy.

W imieniu rządu CDU powołał uczestników konferencji jej przewodniczącą, wicepremier NRD — Otto Nuschke.

Wśród burzliwych oklasków delegaci uchwaliли tekst depeszy do prezydenta Pieksa. Depesza wyraża zdecydowaną wolę woli członków CDU — o zachowanie i utrwalenie pokoju.

chem w Niemczech zachodnich. Odrzucenie tej propozycji przez parlament bismarski — powiedział Nuschke — spotkało się z burzliwym oklaskiem delegatów.

Przewodniczącą CDU stwierdziła, że aczkolwiek propozycja Izby Ludowej w sprawie przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich nie zawiera żadnych wstępnych warunków. Adenauer odrzucił ją, ponieważ nie chce żadnych rokowań i zmierza otwarcie do remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

W imieniu delegacji polskiej wygłosił przemówienie kłado Owczynek, który podkreślił, iż realizacja Planu 6-letniego — to planizm, na który jedynym sposobem jest cały naród polski. „Omawiając sytuację międzynarodową, delegat polski oświadczył, iż: Chociażbyśmy nas wszystkich, chrześcijan polskich, stawialiśmy się odwołaniem tendencjom pewnej części hierarchii duchowieństwa i katolików świeckich w Niemczech zachodnich”.

PRACA GS-6w

Sprawy przebiegu skupu ziemniaków w dużym stopniu zależy od obsadki punktów

Chłopi z gromady Pierściec szanują swego sołtysa

W świetlicy było tego wieczora tłoczno. Chłopi i gospodynie obsiedli rzędamy ław, pod ścianami przystanął dorośli młodzież. W sali, która zaczęła się powoli napieniać dymem z fajek i papierosów, panował gwar ożywionych, chociaż pro wadzonej pogłosem rozmów. Chłopi komentowali z przejęciem sprawę, dla której szczegółowego rozpatrzenia i dokumentu — po gospodarstwu — obgadania zwolano dzisiaj gromadzie. Chodziło o ziemniaki...

Po chwili za stołem, pokrytym czerwonym płótnem, stał wysoki brunet w wieku lat około czterdziestu — Franciszek Jochacz, sołtys gromady Pierściec, w pow. cieszyńskim.

— Obywatelu — zaczął donośnym głosem, przerywając rozmowy na sali. — Zebraliśmy się dzisiaj po to, abyśmy wspólnie naradzili się nad sprawą, która jest dla nas najważniejsza dla naszej wsi. Chodzi o ziemniaki, które winniśmy odsprzedać Państwu.

Sołtys Jochacz omówił do kładnie dekret Rządu o skupie ziemniaków, tłumacząc, że podstawowym obowiązkiem każdego rolnika jest sumienne i terminowe wywiązanie się ze swej obywatelskiej powinności wobec Państwa Ludowego. Sołtys wyjaśnił następnie, że wśród z aktywem gromadzkim zbierał się już u przednio dwukrotnie i drobniogłosem rozpatrzyli sytuację każdego, aby sprawiedliwie rozdzielić między ludzi obowiązki sprzedaży ziemniaków. Nastąpiło odczytanie nazwisk wraz z podaniem ilości ziemniaków, przypadających na gospodarza.

Chłopi słuchali w skupieniu, rozważając słowa Jochacza i porównując je w myślach z cyframi rozdzielnic. Od czasu do czasu przytakivano z uznaniem — aktywnie gromadziła wściekła dokonała podziatu.

Gdy padło nazwisko Tomanka, bogacza na 34 ha, na sali zapanowało poruszenie. Ciekawe ile też mu wyznaczili?...

— Rudolf Tomanek, dwie tony — odczytano z listy.

— I ani metra mniej! — do dał twardo sołtys Jochacz. Niech odpierda tak, jak każdy z nas! Bo to, trzeba wam wiedzieć, kombinator! Wszyscy chłopi oddali już zboże na skup, tylko on jeszcze magazynuje ziarno wymłócone w stodole. Przez niego cała wieś się opóźnia!

— Zakala gromady! — odezwali się głosy. Trzeba mu mocno przemówić do kułackiego rozumu! — wołano z oburzeniem.

Potem rozwinęła się dyskusja. Zabierali głos poszczególni gospodarze, przyjmując świadomie obowiązek sprzedaży ziemniaków. Przemawiali

Gabryś, Zarycha, Ferenc, Anna Fizik i inni.

— Przychodził nam Rząd z pomocą w potrzebie, pomagał naszej wsi, to my także spełnimy co do nas należy — mówili z przekonaniem.

Rząd robotniczo — chłopski pomagał i pomaga. Pamiętamy o kredytach, nawozach sztucznych, ziarnie selekcyjnym i maszynach, a musimy widzieć jeszcze i to — chcieli chłopci elektryczności — nie długo czekał i cała wieś zelektryfikował. Pragnął młodzi własnego boiska sportowego — ma! Jest też i piękna świetlica, i szkoła zradiofonizowana, i ładna biblioteka. Teraz starają się o własny dom ludowy — parcele już otrzymali, cegła i żalazo też już jest! — podnosili dyskusjancie.

— Ostatni wstyd by nas ogarnął, gdybyśmy wobec naszego własnego Rządu nie wywiązali się jak należy — zapewniali chłopci sołtysa Jochacza, on to bowiem jest dla nich najbliższym przedstawicielem władzy ludowej.

Obywatelu gromady Pierściec poważają i szanują swojego sołtysa tow. Franciszka Jochacza. Sołtysowskie obowiązki wykonuje zawsze pilnie i sumiennie, a roboty ma sporo. Prowadzi księgi meldunkowe i statystyki rolne, wydaje różne zaświadczenia, o przynależności gminnej, o stanie rodziny i in. nie; wydaje zezwolenia na urobki, na przydział budulca, podania też chętnie pomoże ułożyć, a jak trzeba to i sam napisze... Nieraz, gdy cała wieś pogrążona już jest w głębie białej, na sołtysowskie pałi się jeszcze światło, tow. Jochacz zaplute księżką, oblicza, pracuje.

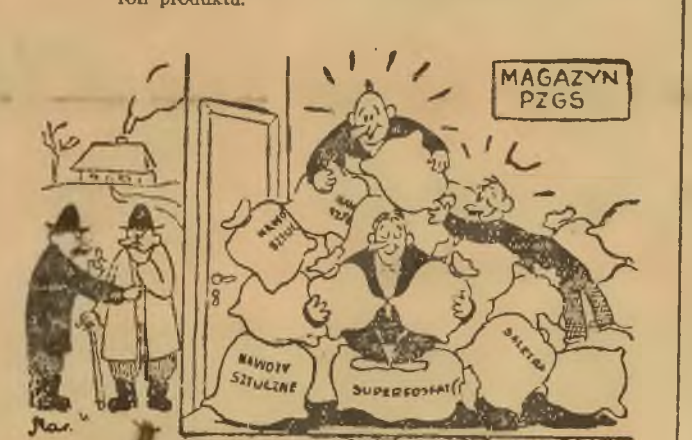
Ale dla chłopów nie to jest najważniejsze. Nie ta biurokracja, chociaż i ona jest z pewnością potrzebna. Rolnicy i średniorolnicy gospodarzą

z Pierścica poważają tow. Jochacza za jego robotę społeczną za to, że jest zawsze blisko pracującego chłopca, że po trafi mu wytłumaczyć, co jest dobre, a co zle i jak należy postępować.

Niedawno małorolny Cywka i Oczadły zastanawiali się: kontraktować na i kwartał 1952 r., czy nie kontraktować? Przyszedł do nich tow. Jochacz, bo często odwiedza gospodarzy. Sołtys potrafił przemówić do małorolnych. Pokazał im na własnym przykładzie, w jakiej biedzie żył przed wojną z rodziną i szciorciem rodzeństwa na kartłowatej plachetce ziemi na Żywiecynie — i jak żyje dzisiaj w Polsce Ludowej gdzie pracuje, gospodarzy i swobodnie dzieci kształci. Przytaczał też przykłady innych chłopów z Pierścica i udowodnił małorolnym, że warto dla ludowej Ojczyzny pracować, że władzy ludowej trzeba ufać i słuchać jej polityki, bo ona do dobrego prowadzi. Przekonał Cywkę i Oczadłego i obaj kontraktowali po tuczniku. Podobnie bywało i w wielu innych wypadkach.

Tow. Jochacz jest aktywnym partyjnym i nie brakuje mu w żadnej akcji politycznej czy społecznej w gromadzie. Nie pracuje samotnie. Wspólnie z tow. Gruszyckim — sekretarzem organizacji partyjnej, tow. Czotką — prezesem ZSCH, ob. Stanikim — prezesem koła ZSL i innymi aktywnymi gromadzkimi często omawiają każde przedsięwzięcie i planowo rozdziały między siebie zadania. Tak też i obecnie wspólnie postanowili dopilnować gromady, aby chłopcy w terminie oddawali ziemniaki. Aby na przyszłym zebraniu gromadzkim znów mógł sołtys Jochacz z dumą powiedzieć chłopom — tak jak to często bywało — że gromada Pierściec produkuje w gminie zbiorowej Skoczów — Wieś. (wał)

W gminnych magazynach PZGS w Lublińcu stoją worki nierozprowadzonych między chłopów nawozów sztucznych. Chłopi z Pawonkowa, Lubczy, Dobrodzińska, Szezwrowic i Lublińca skargą się na brak nawozu, a GS-y milczą — upojone faktem posiadania tego potrzebnego do uprawy roli produktu.



Wzruszająca „miłość”

Odpowiadamy na listy

Dlaczego my, a nie nasze dzieci

Wielokrotnie wskazywaliśmy na istotną przyczynę naszych obecnych trudności — na rozpiętość między szybkim tempem rozwoju socjalistycznego przemysłu a znacznie wolniej rozwijającym się rolnictwem, opartym na prywatnej gospodarce chłopskiej. Sprawę tę szeroko omówiliśmy w poprzednim numerze. Mówiliśmy o przemysłowcach, którzy zamieszli w naszej gazecie — i zdawali się, że sprawa powinna być jasna.

Tymczasem niektóre listy kierowane przez czytelników do redakcji wskazują, że tu i ówdzie panuje jeszcze pewne pomieszanie pojęć. Autor podpisujący się „prosty robotnik” pisze np.: „Ja bym był za tym, żeby ten ciężar ofiarności, który spada całkowicie na nasze barki rozłożyć w części i na nasze dzieci, by oni w przyszłości nie leżeli do góry brzuchem”. Myśl jest niedorzeczna — nasz czytelnik proponuje zwolnić tempo naszego socjalistycznego budownictwa, po to by zmniejszyć rozpiętość o której mówiliśmy na wstępie; proponuje — jednym słowem — rozciągnąć okres wybudowania socjalizmu na wiele lat.

Na pozór zdawaloby się, że jest to rozumowanie niepozbawione racji. Ale tylko na pozór. Przypnijmy bowiem na moment propozycję naszego czytelnika i zobaczymy do czego doprowadziłoby nas zwolnienie tempa.

Przed wszystkim oczywiście musielibyśmy poważnie ograniczyć nasze budownictwo, co pociągnęłoby za sobą jeśli nie zamknięcie już istniejących obiektów przemysłowych, to przynajmniej powstrzymanie się od budowania nowych. Nie trzeba chyba wyjaśniać, że w takim wypadku dziesiątki a może i setki tysięcy robotników utraciliby pracę, bezrobocie stałoby się tak jak przed wojną nagminną plagą, przed biurami pośrednictwa pracy znów wycieczkałyby długie kolejki, a na wsi pojawiliby się „ludzie zbędni”, którzy dziś znaleźli zatrudnienie w przemyśle i budownictwie. Czyżby tego chciał autor listu do redakcji? Chyba nie!

Ale nie dość na tym. Jest rzecz oczywista, że stosunków społecznych i klasowych nie można „zamrozić” raz na zawsze, gdyż rozwijają się one stale. Jest rzeczą również jasną, że w stosunkach społecznych i klasowych nie może powstać próżnia. Dlatego gdybyśmy zatrzymali rozwój socjalistycznego budownictwa, z konieczności nastąpiłby rozwój sił kapitalistycznych, które mają jeszcze w naszym kraju poważne

oparcie w warstwie kułaków. Nie wolno nam zapominać o słowach Lenina, który uczył, że chłopska gospodarka drobnotowarowa rodzi kapitalizm co dzień, co godzinę, w skali masowej — o ile tego wzrostu kapitałizmu nie ograniczy w sposób właściwy przez socjalistyczne budownictwo i politykę wypleniania burżuazji i kułactwa. Przyjęcie propozycji zwolnienia tempa naszego rozwoju doprowadziłoby więc do odbudowy kapitalizmu — a przecież każdy z nas dobrze pamięta, że i głód, i śmierć, i panowanie w Polsce za rządów kapitalistów. Czyżby tego pragnął autor listu do redakcji? Chyba nie!

A wreszcie — nasze budownictwo socjalistyczne to fundament naszej siły nie tylko gospodarczej ale i obronnej. Budujemy socjalizm w warunkach trudnych, gdy imperialiści przygotowują przeciwko nam nową agresywną wojnę. Jeżeli dotychczas nie ośmielili się na nas napaść — to tylko dlatego, że jesteśmy silni, że korzystamy z poparcia najpotężniejszego państwa świata — Związku Radzieckiego. Jeżeli chcemy utrzymać pokój — musimy stale zwiększać naszą siłę, gdyż każdy objaw słabości będzie przyjęty przez imperialistów jako zaproszenie do agresji. Imperialiści chwalą się rozbudową swego przemysłu zbrojeniowego, ale jeśli idzie o nas, na pewno wolilibyśmy budowali tylko fabryki pończoch i czekolady. Może łatwiej byłoby wówczas o pewne artykuły, — ale zostalibyśmy bezbronnymi w obliczu groźby napaści. Czy chciałby tego autor listu? Chyba nie!

Przecież żaden uczciwy Polak nie dopuszcza nawet myśli, by miał powtórzyć się wreszcie 1939 — ale właśnie dlatego nie wolno nam ani na chwilę osłabiać tempa, mimo, że wymaga to od nas ofiarności i hartu.

Dlatego też, drogi czytelniku, nawet gdybyśmy chcieli „rozłożyć ciężar w części i na nasze dzieci” — nie możemy tego uczynić, nie wolno nam tego czynić. Gdybyśmy bowiem poszli tą drogą — nasze dzieci przeklejałyby nas za to, że uleliśmy się trudności, zawróciliśmy się z szlacheckiej drogi i tym samym wydałoby się na łup imperializmu i wojny. Nie, nie zwolnimy tempa, będziemy dalej kroczili drogą, która nie tylko naszym dzieciom ale i nam samym zapewni pokój i dobrobyt — choć w tej chwili wymaga od nas ofiar.

„Pytam się po co to budować i giganty? Dlaczego tyle stara się o rzeczy martwe a nie troszczy się o człowieka?” — zapisuje bielszczanka Nina Stodulska. „Po co budować i giganty?” — na to pytanie już odpowiedziliśmy. Po to, między innymi, by bielszczanka Nina Stodulska była wolną obywatelką swojej Ojczyzny, by mogła mówić po polsku i po polsku uczyć swoje dzieci, po to by ją i całą jej rodzinę nie spotkał los milionów matek koreańskich, po to, by nigdy imperialistyczny żołdack nie stał na naszej ziemi i nie dawał naszej niepodległości. A jeśli chodzi o rzeczy martwe — to czyż my budujemy zbytek, nikomu niepotrzebne, ob. Stodulska? Nie musicie nawet wyjeżdżać z Bielska, by zobaczyć wyniki naszego gigantycznego (tak, gigantycznego!) — bez cudzołóstwa budownictwa, w postaci nowych domów w których już mieszkają robotnicy w warunkach o jakich nawet marzyć nie mogli przed wojną, nowych

szkół i żłobków, nowych szpitali i świetlic. Dla kogo to wszystko, jeśli nie dla człowieka i w trosce o człowieka? A komu służyć będą domy Nowych Tych i samochody z Zeranina? Czy nie człowiekowi? Do czego użyjemy stali z Nowej Huty i Częstochowy, węgla z „Wesołej” i „Ziemowita”? Czyż nie dla podniesienia dobrobytu Niny Stodulskiej i milionów takich jak ona? Czyż to wszystko nie jest podyktowane najbardziej szczerą troską o człowieka, o jego teraźniejszość i o jego przyszłość? Nie przemysłowcy do końca Waszego listu, obywatelko Stodulska!

Nie przepływał do końca rów nieź Antoni Kowalski z Rybnika. „Bardzo się cieszymy tym budującym się hutom i rosnącym gigantem — pisze on wprawdzie — ale na nas przez ten czas w nocy deszcz leje, nasze biedy się wala, bo o tego powodu nie dostaniemy ani papy, ani tery, ani cementu. Gdzie jest ta piękna zasada socjalizmu, że człowiek przede wszystkim?” Być może, ob. Kowalski nie słyszał o wielkiej akcji remontów domów robotniczych, na które Państwo wydało ciężkie miliony, być może został on w przeprowadzeniu tej akcji pokrzywdzony — jeśli tak, gotowi jesteśmy mu pomóc — ale przypilnijmy na chwilę, że rzeczywiście w nocy deszcz na niego leje. A wówczas...

A wówczas, obywatelu Kowalski, wyobraźcie sobie, że w Waszych rękach znajduje się rozdział np. cementu, że tego cementu wciąż jeszcze mamy za mało, i że macie do wyboru — albo rozdać go tysiącom i milionom Kowalskich, by przeprowadzili remont swoich mieszkań, albo też skierować na budowę wielkiego zakładu przemysłowego. Wyobraźcie sobie, że kierując się tą zasadą „Człowiek przede wszystkim”, Jaka byłaby Wasza decyzja, obywatelu Kowalski?

Czy właśnie w imię tej zasady nie doszłybyście do wniosku — jedynie słusznego wniosku — że interes ogółu przede wszystkim, że cement bardziej się przyda na budowę m. in. wielkiej cementowni? Weźmyż — jest interes Ojczyzny, konieczność jak najszybszego wzmocnienia jej siły gospodarczej i obronnej, od prywatnego interesu Kowalskich? Czy Polska nie ma prawa żądać od swych synów, aby — jak w tym przykładzie — zrezygnowali z deficytowych towarów: cementu, papy i smoły, by poradzić sobie materiałami zastępczymi, lub w najgorszym wypadku przemycić je z dokoła, papy i smoły nie będziemy mieli w dostatecznych ilościach, by zaspokoić potrzeby wszystkich? Czy jest to ofiara zbyt wielka dla obrony naszej niepodległości i dla realizacji naszego wielkiego celu — socjalizmu?

Władza ludowa w ciągu kilku zaledwie lat dała bardzo wiele wszystkim mieszkańcom Polski, tak w mieście jak i na wsi. W tej chwili musimy wyzwać się pewnych rzeczy, musimy zamiast „BRAC” do Ojczyzny, „DAWAĆ” Ojczyźnie. Ofiary od nas wymagane nie są zbyt wielkie, zbyt uciążliwe — ale choćby miały wzrosnąć tysiącokrotnie — czy poskąpimy ofiary, obywatelko Stodulska, obywatelko Kowalski, obywatelu X i Y? Gdy wymagała tego Polska — umieliliśmy się zdobyć na wielkie rzeczy i na nadludzkie ofiary. Nie okazaliśmy się więc małodusznie w rzeczach drobnych!

KORESPONDENCI

Dobre wyniki we współzawodnictwie pracy osiąga załoga CZPB

Żałoga Częstochowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego mimo, iż napotyka na bardzo poważne trudności w wykonaniu planów, a to z braku sił wykwalifikowanych i niepełnego stanu zatrudnienia, walczy uporczywie ze wszystkimi przeszkodami. Niemal każdy dzień przynosi nowe dowody rozwijającego się współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego, które ułatwia walkę o realizację planu, realizację zobowiązań długookresowych produkcyjnych i oszczędnościowych. Jako przykład może posłużyć fakt, że już 95 osób spośród załogi, a w tym 80 kobiet i 15 mężczyzn do dnia 1 września br. wykonało zadania produkcyjne za pierwsze dwa lata wielkiego Planu 6-letniego. Indywidualnie do dnia 1 maja br. zadania produkcyjne za okres dwóch lat ukończyli przelajarki: Stanisława Langier, Apollonia Ujma, Henryka Olszewska, Janina Bielańska, Br. Cierpiatowska i J. Magnuska. W dniu 1. 6. br. dwuletni plan produkcji wykonało 10 osób, w dniu 1. 7. br. 8 osób, a 1 sierpnia br. — 15 osób. Pozostałe 56 osób — w tym tkaczki: J. Zębik i St. Muś — wykonały zadania produkcyjne za pierwsze dwa lata w dniu 1 września br.

O czym mówią te nowe osiągnięcia produkcyjne? Mówią o tym, że zakład przechodzi do stałej, uporczywej walki o zwiększenie wydajności, o przekraczanie norm i o równomierne wykonanie z nadwyżką zadań produkcyjnych, a tym samym o przedterminowe wykonanie wielkiego Planu 6-letniego. Osiągnięcia te są jasnym dowodem, że załoga pracuje coraz bardziej po gospodarsku, z coraz większą świadomością, z coraz większym poczuciem odpowiedzialności za produkcję, za jakość, za całokształt gospodarki swego zakładu.

Należy również dodać, że przy CZPB w Częstochowie istnieje sześć form współzawodnictwa a mianowicie: współzawodnictwo o wydajności pracy, oszczędności, współzawodnictwo o wykonanie 100 proc. na partii (dot. tkalni), o najlepszą prądkę (dot. przelajarki), o wielowarsztatowość i współzawodnictwo międzyzakładowe, w którym biorą również udział pracownicy siłowni.

Ogółem we współzawodnictwie wielowarsztatowców biorze udział 386 krosien, które obsługują po 4 krosna, a 9 z nich nawet po 6 krosien.

Powyższe fakty doskonale ilustrują prace załogi CZPB w Częstochowie. Nie wszyscy jednak pracownicy objęci zostali jeszcze ruchem współzawodnictwa. Niewątpliwie jednak nie pozostaną oni obojętni na piękne wyniki pracy swych kolegów oraz współwzajemny wpływ i przyłączą się do walki o przedterminowe wykonanie planu rocznego. (9057)

Z. Szymańska

PGR i POM w Rudnikach odgradzają się od chłopów

Jesienna akcja siewna dobiega końca. Wiele pól zieleni się już żytem i pszenicą, bowiem zasiewy zbóż ozimych przeprowadzone zostały zaraz po zbiorach ziemniaków, buraków itp. ziemniopłodów.

Ze szczególną starannością do prac jesiennych zabrali się Państwowi Gospodarstwa Rolne, spółdzielnie produkcyjne oraz mało i średniorolni chłopcy, którzy dążyli do zakończenia akcji siewnej przed terminem.

Nie wszystkie jednak PGR i POM stanęły na wysokości zadania. Niektóre, mimo, iż przeprowadziły orki i zasiewy w określonym terminie, nie okazały jednak pomocy mało i średniorolnym chłopom, słabo zagospodarowanym pod względem inwentarza żywego. Do takich, nielicznych zresztą majątków, zaliczyć należy PGR i POM w Rudnikach, pow. zawierciański. W Rudnikach mieszkają rolnicy, którzy w przeważającej części otrzymali ziemię dzięki reformie rolnej. Są to gospodarstwa rolne małe, pozbawione siły pociągowej. I dlatego też rolnicy chętnie korzystają z pomocy PGR i POM w Rudnikach. Niestety przy obecnych pracach rolnych nie przyszł im z pomocą ani PGR, ani POM. Kierownik PGR ob. Skowron zażądał od rolników, by za każdorazowe wypoczenie im konia na jeden dzień oddrobili w PGR sześć roboczo-dniówek. Rolnicy przyjęli chętnie te warunki, podjęli pracę wyznaczoną im przez PGR. Chwilą, gdy jednak zwrócili się po konie w okresie zasiewów jesiennych, kierownik PGR ob. Skowron począł zbywać ich wykrętnymi odpowiedziami. Początkowo zwałek z wypoczenia konia, a w końcu nie dawał ich wcale. Nie uwzględnił przy tym żadnych próśb rolników, którzy tłumaczyli mu, że zasiewy muszą być przeprowadzone, bowiem leży to nie tylko w ich interesie, ale przede wszystkim w interesie Państwa. Rząd nasz czeka na plody rolne, bo chce nimi zaopatrzyć jak najszerszy ogół ludności pracującej w licznych miastach i osiedlach robotniczych.

Kierownik PGR w Rudnikach uparł się i wypoczął konie jedynie nielicznym „wybrańcom” losu... Skutek jest taki, że część pól jest niekulturowa...

Do niewykonania zasiewów jesiennych w Rudnikach przyczynił się także w poważnym stopniu miejscowy POM. Państwowy Ośrodek Maszynowy, mający swą siedzibę w PGR, posiada traktor, który miał być także użyty do orki ziemi chłopskiej. W związku z tym, że rolnicy nie mogli dogadać się z kierownikiem PGR w Rudnikach, postanowili zwrócić się o pomoc do kierownika POM ob. Opalki. I tym razem spotkało ich rozczarowanie. Kierownik Opalko zwoził, zwałek z wyjazdem traktora w pole, a kiedy nadziedzili ostateczny termin dla przeprowadzenia orki i zasiewów — oddał traktor do naprawy, a sam natomiast udał się na urlop wypoczynkowy, pozostawiając miejscowych rolników w sytuacji bez wyjścia. W podobnej sytuacji znaleźli się rolnicy gromady Skalka którzy opóźnieni są z tych samych przyczyn z akcją siewną, co i rolnicy z Rudnik.

Na ten stan rzeczy patrzy dość pobliźniwie Główna Rada Narodowa we Włodowicach. Przemydli GRN we Włodowicach zamiast wniknąć w położenie rolników i dopomóc im w uzyskaniu koni z PGR lub traktora z POM, ogranicza się do sporządzania raportów, wykazujących pomyślny przebieg akcji siewnej w Rudnikach i Skalcie.

Stan taki istnieć dłużej nie może; musi ulec radykalnej zmianie. Rząd Polski Ludowej, tworząc POM i wydając ołbrzymie sumy na maszyny rolnicze, miał na myśli także mało i średniorolnych chłopów, by służyć im pomocą w każdej chwili. Dlatego też każdy kawałek ziemi musi być poddany uprawie. O tym powinien wiedzieć zarówno kierownik PGR, jak i kierownik POM w Rudnikach. (8269)

St. Pietrasik

KM Będzin dobrze poprowadził akcję remontową

Nowe jasne mieszkania otrzymają robotnicy

nym na rozbiorce i zapewniono jasne, czyste mieszkania setkom robotników.

Czy była to praca łatwa? Zdawalioby się, że jeśli są już pieniądze, to remonty można wykonać. Ale przecież wiele miast na terenie naszego województwa posiada pieniądze i nie potrafi pieniędzy tych wykozystać, tłumacząc się brakiem siły roboczej, tłumacząc się że plany remontowe nie zostały wykonane z powodu niedotrzymywania terminów przez przedsiębiorstwa prowadzące te roboty, z powodu braku materiałów itp.

Na terenie Będzina sytuacja zarówno jeżeli chodzi o siłę roboczą jak i materiały, nie była wcale łatwiejsza, niż na terenie innych miast. A jednak Będzin potrafił zrealizować plany remontowe.

W czym kryje się tajemnica osiągnięć będzińskich, czemu zawdzięczają robotnicy będziński, górnicy okolicznych kopalń odremontowane mieszkania.

Zawdzięczają je trosce Partii i naprawdę ofiarnej pracy członków Prezydium Miejskiej Rady Narodowej.

Trzeba było niezwykle dużej energii,

trzeba było przede wszystkim zrozumieć pojęcie, że troska o człowieka jest największą troską zarówno władz partyjnych jak i państwowych, by zrealizować plan remontu mieszkań, by zapewnić górnikom i hutnikom suche, widne i ciepłe mieszkania na zimę.

Leży przed nami sprawozdanie Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Będzinie. W sprawozdaniu tym widzimy dziesiątki cyfr, które mówią o przerobie kredytów, cyfr, które kryją za sobą setki okien, drzwi, dachów. W sprawozdaniu tym czytamy, że Prezydium MRN w porozumieniu z Komitetem Miejskim postanowiło:

wprowadzić współzawodnictwo pracy we wszystkich grupach pracowników MPBR i otoczyć współzawodnictwem szczególną opieką... powołać wspólnie z KM trójkę agitatorów w celu wciągnięcia całego społeczeństwa do pracy społecznej przy akcji remontowej — aby pomóc tym samym przy wykonywaniu remontów i przechowywaniu materiałów... analizować na posiedzeniach Prezydium Miejskiej Rady Na-

rodowej do dnia 10 każdego miesiąca wykonawstwo za miesiąc ubiegły Miejskiego Przedsiębiorstwa Robót Budowlanych.

Sprawozdanie nosi datę 21.8. br. Postanowienia zostały zrealizowane, a wyniki ich mówią same za siebie: Będzin produkuje w akcji remontowej mieszkania.

Ulica Rybna w Będzinie. Stoją obok siebie dwa jednopiętrowe domy. Jeden jest rozwaloną rudera, jeden to nie dom tylko ściany wietrzejące, drugi bieleje świeżym tynkiem i złotymi nowymi ramami okiennymi. Ten biały dom był kilka tygodni temu taką samą rudera jak pierwszy. Dziś mieszka w nim kilka rodzin górniczych.

Jesteśmy w mieszkaniu Józefa Fanfara, przewodnika pracy, górnika z kop. „General Zawadzki”. Brygada elektryków montuje oświetlenie. Józef Fanfara odrabia swoją szychę w podziemiach kopalni, gdy wróci do domu w mieszkaniu będzie już jasno.

Jego sąsiad — to Józef Pudo, podszedłszy w kop. „General Zawadzki”. 6 lat mieszkał Pudo w rudery przy ul. Okrzej 38. Dziś otrzymał nowe, jasne mieszkanie. Cieszy się Pudo, cieszy się jego żona, mały 4-letni Wiesio wygląda przez szerokie okno na zielone słońce ulicy.

Ile wzruszającej radości kryje się w prostych słowach górnika, który całe życie swoje marzył o kładzie



Dwa bliźniacze domy w Będzinie przy ul. Rybnej. — Jeden to rudera — drugi odremontowany z takiej właśnie rudery. Dzięki pomocy Państwa w domu tym zamieszkały 4 rodziny robotnicze.

w warunkach mieszkaniowych, ile radość widać w oczach dziecka, które z ciemnej, wilgotnej rudery przeszło do jasnego i wesołego pokoju. Rozmawialiśmy tego dnia z dziesiątkami pudów i fanfarów, byliśmy w odremontowanym mieszkaniu Stefana Kubicy, słyszeliśmy słowa, które, wzruszając słowa wdzięczności dla władzy ludowej. Na przedmieściach Będzina mieszka się osławiona kolonia „Ksawera”; a „Ksawera”, która kiedyś była polickim wymierzonym klasie robotniczej przez kapitalistów, ta „Ksawera”, w której obok straszliwych cuchnących

klonk bawili się dzieci górnicze. Dzięki pomocy Państwa „Ksawera” zamieniła się dziś na wzorową kolonię robotniczą, pełną zieleńców, z szerokimi ulicami, z nowym gmachem szkoły i przedszkola, które oddane będą do użytku w na...

Z prawdziwym, Nawrockim, nauczycielskim, godniż zamie będą nowe „Ksawery”, t pełnej światła



Józef Pudo z kop. „Gen. Zawadzki” mieszka w jasnym, odremontowanym mieszkaniu.

— „Trzeba będzie towarzyszy zorganizować od jutra brygadę dekarzy oraz brygadę elektryków i zakończyć w ciągu najbliższych kilku dni cały plan remontów domów i mieszkań górniczych”.

Tę oto treść rozmowa prowadzona była w gabinecie i sekretarza KM PZPR w Będzinie.

Tow. Nawrocki, i sekretarz Komitetu Miejskiego w Będzinie, poświęca sprawie remontu bardzo wiele czasu. Tow. Nawrocki bynajmniej nie dubluje roli przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej, kontroluje po prostu bieg pracy, organizuje brygady asystujące, które przyciągają do akcji remontowej dziesiątki i setki robotników, z przemysłu, robotników, którzy wie e wolnych od pracy godzin w hucie czy kopalni spędzają na robotach prowadzonych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane.

Współpraca czynników partyjnych z Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Będzinie dała doskonałe rezultaty: dała może najlepsze wyniki w akcji remontowej na terenie całego województwa.

5.380.000 zł — oto fundusze przyznane Wydziałowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Będzinie na rok bieżący. Dzięki otrzymaniu od Państwa tak wielkiej sumy można było zaplanować remont 6.038 izb. Do dnia dzisiejszego odremontowano 4.600 izb, odbudowano wiele ruder ska-

Na Ksawersze powstają nowe domy i przedszkola

abc wiedzy o KRAJU RAD

Szkolnictwo

Rosja carska była jednym z najbardziej zacofanych kulturalnie krajów; w przeddzień Rewolucji ilość umiejących pisać i czytać wynosiła niespełna 30 proc. Toteż władza radziecka szczególnie naciskała na likwidację analfabetyzmu i rozwój szkolnictwa wszystkich szczebli tak, że dziś ZSRR produkuje pod tym względem wśród wszystkich państw świata.

Konstytucja Stalina gwarantuje wszystkim obywatelom prawo do oświa-

wowych i średnich, podczas gdy w Anglii tylko 144,9, we Francji — 135,6, w Niemczech — 128,3, a we Włoszech 120,1.

W 1914 roku na 91 wyższych uczelniach studiowało ogółem 112 tysięcy studentów; po trzydziestu latach władzy radzieckiej ilość uczelni wzrosła do 800, a liczba studentów do 1.247.000, t. zn. przeszło dziesięciokrotnie nie licząc 270.000 ludzi studiujących na wyższych uczelniach zaocznych (drogą korespondencyjną). Już przed drugą wojną światową ilość studentów w



Nowe wyższe zakłady naukowe w azjatyckich republikach ZSRR

ty; szkolnictwo podstawowe jest obowiązkowe i powszechne, przy czym dzieci każdego z narodów radzieckich uczą się w swym ojczystym języku. O wzroście sieci szkół świadczy cyfra: 33 miliony uczniów szkół podstawowych i średnich, 1.250.000 nauczycieli, w porównaniu z 7,9 miliona uczniów i 231.000 nauczycieli przed Rewolucją.

Liczba dzieci w szkołach podstawowych wzrosła ponad trzykrotnie, a w szkołach średnich — przeszło 18-krotnie. Jeśli w Rosji carskiej do szkół średnich uczęszczało 635 tysięcy uczniów, a w tym zaledwie 10 tysięcy dzieci chłopskich, to już w 1939 roku na 11,5 miliona uczniów w szkołach średnich przypadało ponad 6 milionów dzieci chłopskich.

Szczególnie szybko rozwijało się szkolnictwo w zacofanych w okresie caratu republikach kaukaskich i środkowo-azjatyckich; liczba uczniów wzrosła w okresie władzy radzieckiej w Armenii 43 razy, w Tadżykistanie 68 razy, w Turkmieni 43 razy, w Uzbekistanie 68 razy, w Tadżykistanie 68 razy. Budżet oświaty ZSRR jest przeszło piętnastokrotnie wyższy niż przed Rewolucją.

W wyniku tej ofensywy kulturalnej i szkolnej, w ZSRR nie ma dzieci nieobjętych siecią szkół podstawowych. Wśród młodych ludzi analfabetyzm znikł zupełnie, a wynosił tylko znikomy odsetek wśród starszych.

Jeszcze szybciej rozwijało się szkolnictwo średnie, dzięki czemu już w r. 1939 na każdy tysiąc mieszkańców ZSRR 77,7 posiadało wykształcenie średnie. Milion uczniów w średnich szkołach technicznych — to prawie 27 razy więcej niż przed Rewolucją.

Związek Radziecki prześcignął przodujące kraje kapitalistyczne na froncie szkolnictwa — przed wybuchem drugiej wojny światowej na każdy tysiąc mieszkańców wypadało 182,3 ucznia szkół podsta-

zawczych i średnich, podczas gdy w Anglii tylko 144,9, we Francji — 135,6, w Niemczech — 128,3, a we Włoszech 120,1.

Szczególną uwagę poświęca się w Związku Radzieckim szkolnictwu zawodowemu, które dostarcza wszystkim gałęziom gospodarki narodowej młodych wykwalifikowanych kadr. Ministerstwo Rezerwy Pracy dysponuje 3 tysiącami szkół zawodowych, które w latach Wielkiej Wojny Narodowej wypuściły ponad 2,5 miliona młodych robotników, a w okresie powojennej pięciolatki — 4,5 miliona. Nauka w tych szkołach jest bezpłatna, a uczniowie otrzymują od państwa wyżywienie i umundurowanie; po ukończeniu szkoły zawodowej (odpowiadającej naszym szkołom przysposobienia przemysłowego) absolwenci otrzymują pracę, odpowiadającą zdobytym kwalifikacjom.

Szeroko rozgałęzioną jest sieć szkół i kursów, służących dokształcaniu pracujących. Ogółem biorąc, w Związku Radzieckim w roku 1938 39 studiowało we wszystkich formach 47,4 miliona ludzi — to znaczy, że co czwarty obywatel ZSRR uczęszczał do jakiegoś kursu. Wydatki w budżecie państwowym i w budżetach republik związkowych na cele oświaty i szkolnictwa wynosiły w r. 1940 — 60 miliardów rubli.

Powojenna pięciolatka przyniosła dalszy szybki rozwój szkolnictwa. Liczba uczniów w szkołach wzrosła w latach 1946 — 1950 o 8 milionów, osiągając ogromną cyfrę 37 milionów, z czego w średnich szkołach technicznych (technikach) — 1.298.000 w porównaniu z 975.000 w r. 1940. Dzięki temu gospodarka narodowa ZSRR otrzymała w ciągu 5 lat 652 tysiące specjalistów z wyższym oraz 1.278 tysięcy ze średnim wykształceniem. W porównaniu z rokiem 1940 liczba specjalistów zatrudnionych w gospodarce narodowej wzrosła o 84 procent.

Zadanie nr. 15.

Lenin powiedział — „Komunizm to władza radziecka plus elektryfikacja”. Zgodnie z tymi słowami już w pierwszych latach po zwycięskiej Rewolucji powołano państwową komi do spraw elektryfikacji.

Prace tej komisji rozpoczęły nowy etap w rozwoju tworzenia nowych źródeł energii elektrycznej w Związku Radzieckim, w szczególności na bazie wykorzystania wielkich zasobów wodnych. Jak się nazywała ta komisja?

Tak wygląda jedna z ulic w Złazie, będącego stolicą kraju, który w ciągu trzech lat, jakie upłynęły od wprowadzenia władzy radzieckiej, dokonał ogromnych postępów na wszystkich odcinkach swego życia. Jak się nazywa ten kraj?

W lipcu widać na plakatach w towarzyskich meczach piłki nożnej rozegranych w dni niedziele uzyskano następujące wyniki: Gornik — Czestochowa — 0:0, Gornik — Ognio — 0:0, Gornik — Białostok — 0:0, Gornik — Silesia — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Warszawa — 0:0, Gornik — Łódź — 0:0, Gornik — Poznań — 0:0, Gornik — Wrocław — 0:0, Gornik — Gdańsk — 0:0, Gornik — Szczecin — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Zielona Góra — 0:0, Gornik — Legnica — 0:0, Gornik — Jelenia Góra — 0:0, Gornik — Wałbrzych — 0:0, Gornik — Kłodzko — 0:0, Gornik — Ząbki — 0:0, Gornik — Piekoszów — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0, Gornik — Iława — 0:0, Gornik — Płock — 0:0, Gornik — Ostrołęka — 0:0, Gornik — Ciechanów — 0:0, Gornik — Maków — 0:0, Gornik — Mińsk — 0:0, Gornik — Żyrardów — 0:0, Gornik — Włocławek — 0:0, Gornik — Toruń — 0:0, Gornik — Bydgoszcz — 0:0, Gornik — Tychy — 0:0, Gornik — Sosnowiec — 0:0, Gornik — Zabrze — 0:0, Gornik — Katowice — 0:0, Gornik — Chorzów — 0:0, Gornik — Gliwice — 0:0, Gornik — Bytom — 0:0, Gornik — Piekary Śląskie — 0:0, Gornik — Mysłowice — 0:0, Gornik — Jastrzębie — 0:0, Gornik — Siemianowice — 0:0, Gornik — Ruda Śląska — 0:0, Gornik — Zawonia — 0:0, Gornik — Miedźna — 0:0, Gornik — Wodzisław Śląski — 0:0, Gornik — Czerwinski — 0:0, Gornik — Pszczyna — 0:0, Gornik — Racibórz — 0:0, Gornik — Żywiec — 0:0, Gornik — Nowy Sącz — 0:0, Gornik — Tarnobrzeg — 0:0, Gornik — Ostrowiec Świętokrzyski — 0:0, Gornik — Kielce — 0:0, Gornik — Lublin — 0:0, Gornik — Białystok — 0:0, Gornik — Suwałki — 0:0, Gornik — Sejny — 0:0, Gornik — Kętrzyn — 0:0,